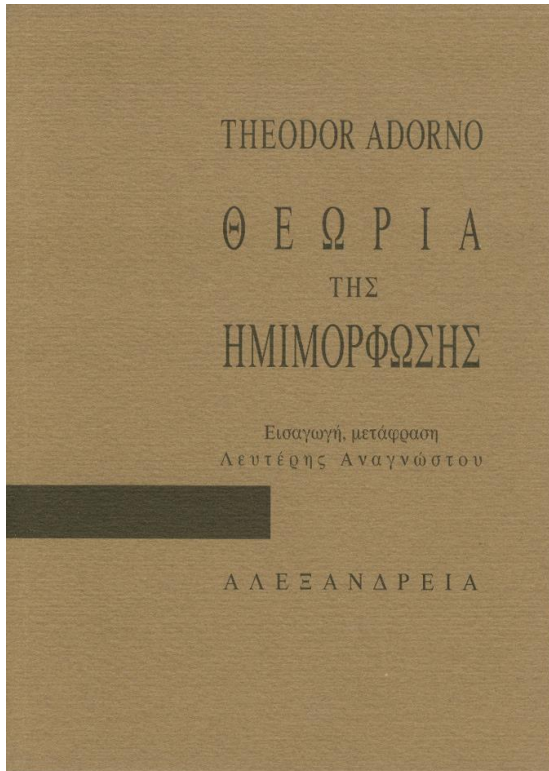

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Τεοντόρ Β. Αντόρνο

**ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ
ΗΜΙΜΟΡΦΩΣΗΣ**

Εισαγωγή, μετάφραση: Λευτέρης
Αναγνώστου

ISBN 960-221-004-4 – σχήμα 17x12 – σελ. 86
– έκδοση 1989 – τιμή 9,00 € (χωρίς ΦΠΑ)

«Διότι συχνά το διαδιδόμενο αλλάζει με τη διάδοση εκείνο ακριβώς το νόημα, το οποίο περηφανεύεται κανείς πως διαδίδει. Μόνο μια ευθύγραμμη και άρρηκτη αντίληψη της πνευματικής προόδου παρακάμπτει αμέριμνα το ποιόν μιας μόρφωσης που κοινωνικοποιήθηκε σε ημιμόρφωση. Αντίθετα, η διαλεκτική σύλληψη δεν πλανάται για την αμφισημία της προόδου εν μέσω της καταπιεστικής ολοκληρωτικότητας. Η όξυνση των ανταγωνισμών δηλώνει, ότι όλες οι επιμέρους πρόοδοι στη συνείδηση της ελευθερίας συντελούν και στη συνέχιση της ανελευθερίας.»

Διάχυτη σ' όλο το έργο του Αντόρνο και συμπυκνωμένη σ' αυτό το δοκίμιο, η σκέψη του για την κρίση της παιδείας στρέφεται, πέρα από τη συζήτηση περί παιδαγωγικών μεθόδων ή θεσμικών ρυθμίσεων και μεταρρυθμίσεων, στην απώλεια των πνευματικών προϋποθέσεων και σκοπών της μόρφωσης: της ικανότητας για αυθόρμητη εμπειρία και εννοιολογική εργασία, της ιστορικής μνήμης, της κριτικής συνείδησης και της αυτονομίας του πνεύματος, μέσα από τις οποίες διαμορφώνεται το υποκείμενο, σύμφωνα με την επαγγελία του αστικού Διαφωτισμού. Ως ιστορική μετεξέλιξη αυτού του κινήματος, η ημιμόρφωση δεν είναι μισή μόρφωση, ούτε απλή αμορφωσιά, αλλά έχθρα απέναντι στην κουλτούρα, έκπτωση και εμπλοκή της σε επιμέρους σκοπιμότητες και ίδια οφέλη, σε πείσμα και με τη βοήθεια της μαζικής διάδοσης πνεύματος και τέχνης. Η κάλυψη των ημιμορφωτικών αναγκών ολοένα ευρύτερων στρωμάτων μικροαστικού τύπου, με φετιχοποιημένα πολιτιστικά αγαθά, συντηρεί από τη μια την ιδεαλιστική απολυτοποίηση του πνεύματος ως προνόμιου των ολίγων, κι από την άλλη την αλλοτρίωση και υποστασιοποίησή του σε απλή οδηγία και εξάρτημα της πρακτικής, όργανο συμμόρφωσης και προσαρμογής των πολλών στην ανταγωνιστική ολοκληρωτική κοινωνία.

